

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, சிறப்புச் சித்தி எய்த வேண்டுமாயின், உங்கள் புத்தியின் யோகம் சற்றேனும் அலைபாயக்கூடாது. ஒரேயொரு தந்தையை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். வேறு எவரது சரீரத்தையும் நினைவு செய்கின்ற எவராலும் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோர முடியாது.

கேள்வி: அதியுயர்ந்த இலக்கு என்ன?

பதில்: ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் மரணித்து வாழ்ந்து, ஒரேயொரு தந்தைக்கு மாத்திரமே உரியவராக இருப்பதுடன், பிறர் எவரையும் நினைவு செய்யாது, உங்கள் சரீரத்தின் உணர்வை முற்றாக மறந்திருத்தலே அதியுயர்ந்த இலக்காகும். சதா ஆத்ம உணர்வின் ஸ்திதியை உருவாக்குவதே அதியுயர்ந்த இலக்காகும். இதன் மூலமே உங்கள் கர்மாதீத ஸ்திதியை அடைவீர்கள்.

பாடல்: நீங்களே அன்புக்கடல்..... நாங்கள் ஒரு துளிக்காக ஏங்குகின்றோம்..

ஓம் சாந்தி: இப்பொழுது, இப்பாடல் தவறானது. அன்பிற்கு மாறாக அது ஞானக்கடல் என்றே கூறப்பட வேண்டும். ஒரு கலசத்தை அன்பினால் நிரப்ப முடியாது. ஒரு கலசத்தை கங்கை நீர் போன்றவற்றினால் நிரப்ப முடியும். எனவே அப்புகழ் பக்தி மார்க்கத்திற்கு உரியதாகும். அது பிழையானது, இது சரியானதாகும். முதலில் தந்தையே ஞானக்கடல் ஆவார். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குச் சிறிதளவு ஞானம் இருந்தாலும், உங்களால் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோர முடியும். இந்த நேரத்தில், நீங்கள் நிச்சயமாக இந்த உயிருள்ள தில்வாலா ஆலயத்தின் அங்கத்தவர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். அந்த தில்வாலா ஆலயம் உயிரற்றது. ஆனால் இது உயிருள்ள தில்வாலா ஆலயமாகும். இதுவும் அற்புதமாகும். நீங்கள் இங்கே உயிருள்ள வடிவில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். ஆனால் அதுவே உங்கள் உயிரற்ற ஞாபகார்த்தமாகும். எவ்வாறாயினும், மனிதருக்கு எதுவும் புரிவதில்லை. நீங்கள் முன்னேறிச் செல்லும் போது, இது நிச்சயமாகத் தந்தையான கடவுளின் பல்கலைக்கழகம் என்பதையும் கடவுளே இங்கே கற்பிக்கின்றார் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். இதனைவிட சிறந்த பல்கலைக்கழகம் எதுவும் இருக்க மாட்டாது. இதுவே உயிருள்ள தில்வாலா ஆலயம் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். அந்த தில்வாலா ஆலயம் உங்களது சரியான ஞாபகார்த்தமாகும். மேலே, கூரையில் அவர்கள் சூரிய, சந்திர வம்சங்களை சித்தரித்துள்ளார்கள். அத்துடன் ஆதி தேவர், ஆதிதேவி குழந்தைகளாகிய நீங்களும் தரையில் யோகத்தில் அமர்ந்திருப்பது போன்று சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது பெயர் பிரம்மா ஆகும், சரஸ்வதி பிரம்மாவின் புத்திரியாவார். பிரஜாபிதா பிரம்மா இருப்பதால், கோபியரும் கோபிகைகளும் இருப்பார்கள். அந்த உருவங்கள் உயிரற்றவையாகும். அவை கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களின் வடிவங்கள் ஆகும். ஒருவர் மரணித்தவுடன் அவரது படம் ஒன்றை உருவாக்குவதைப் போன்றதே இதுவுமாகும். அவர்களுக்கு அவரது பதவியையோ அல்லது அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றையோ தெரியாதிருந்தாலோ அல்லது அதில் அவரது தொழிலை அவர்கள் எழுதாது விட்டாலோ அப்படத்தினால் எப்பயனும் இல்லை. ஏனெனில் அதன் மூலமே நீங்கள் அவர் என்ன குறிப்பிட்ட வேலையை செய்தார் என்பதை அறிந்து கொள்கின்றீர்கள். இப்பொழுது தேவர்களுக்கான ஆலயங்கள் இருந்தபோதிலும், எவருக்கும் அவரது தொழிலையோ அல்லது வாழ்க்கை வரலாற்றையோ தெரியாது. எவருக்கும் அதி மேலான சிவபாபாவைத் தெரியாது. இந்த நேரத்தில், குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அனைவரது வாழ்க்கை வரலாறும் தெரியும். கடந்த காலத்தில் பிரதானமான அந்தஸ்தில் இருந்தவர்கள் யார் என்பதையும் அவர்கள் ஏன் பூஜிக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். கடவுளே அதிமேலானவர். மக்கள் சிவராத்திரியைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஆகையால், அவர் நிச்சயமாக அவதரித்திருக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும் அவர் எப்பொழுது அவதரித்தார் என்பதையோ அவர் வந்தபோது என்ன செய்தார் என்பதையோ எவரும் அறியமாட்டார்கள். சிவனுடன் சேர்ந்து, பிரம்மாவும் உள்ளார். ஆதிதேவனும் ஆதிதேவியும் யார்? அவர்கள் ஏன் அதிகளவு கரங்களுடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்? அது பின்னர் இடம்பெற்ற விரிவாக்கத்தின் அடையாளமாகும். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் ஊடாக அதிகளவு விரிவாக்கம் இடம்பெற்றது. பிரம்மாவிற்கு 100 கரங்கள் அல்லது 1000 கரங்கள் இருப்பதாக அவரைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் விஷ்ணு சங்கரர் ஆகியோரின் பல கரங்களைப் பற்றி பேசுவதில்லை. அவர்கள் ஏன் பிரம்மாவை இட்டு இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்? முழு படைப்பும் பிரஜாபிதா பிரம்மாவை பற்றியதாகும். பௌதீகமாக அந்தளவு கரங்கள் இருப்பது என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. அவர்கள் பிரம்மாவின் 1000 கரங்களைப் பற்றி பேசிய போதிலும் அவர்களுக்கு அதன் அர்த்தம் தெரியாது. இப்பொழுது பிரம்மாவிற்கு எத்தனை கரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் நடைமுறை ரீதியில் பார்க்கின்றீர்கள். இவை எல்லையற்ற கரங்களாகும். அனைவரும் பிரஜாபிதா பிரம்மாவை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். ஆனால் அவரது தொழில் என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஓர் ஆத்மாவிற்கு கரங்கள் இருக்க முடியாது. சரீரத்திற்கே கரங்கள் உள்ளன. மில்லியன் எண்ணிக்கையான சகோதரர்கள் உள்ளனர். அவ்வாறாயின் எத்தனை கரங்கள் இருக்க வேண்டும். இவ் விடயங்களை பிறருக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்கு முன்னர் இந்த ஞானம் முழுவதையும் அவர்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரேயொரு தந்தை அனைத்திலும் பிரதானமாகக் கூறுவது: என்னையும் உங்கள் ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்யுங்கள். ஞானக் கடலும் நினைவு கூரப்பட்டுள்ளார். அவர் பல ஞானக் கருத்துக்களைக் கொடுக்கின்றார். இக் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க முடியும் என்றில்லை. சாராம்சம் மாத்திரமே புத்தியில் இருக்கின்றது. இறுதியாக, எஞ்சியுள்ள சாராம் 'மன்மனாபவ' ஆகும். கிருஷ்ணர் ஞானக்கடலாக இருக்க முடியாது. அவர் படைப்பில் ஒருவராவார். தந்தை ஒருவர் மாத்திரமே படைப்பவர் ஆவார். தந்தையே அனைவருக்கும் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதுடன், அனைவரையும் மீண்டும் வீட்டிற்கு அழைத்தும் செல்கின்றார். தந்தையினதும் ஆத்மாக்களதும் வீடு

மௌனதாமம் ஆகும். விஷ்ணுதாமம் தந்தையின் வீடு என்று கூறப்படுவதில்லை. ஆத்மாக்கள் வாழுகின்ற அசரீர உலகமே தந்தையின் வீடாகும். விவேகமான குழந்தைகளால் இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் கிரகித்துக் கொள்ள முடியும். இந்த ஞானம் முழுவதும் ஒருவரது புத்தியில் நிலைத்திருக்க முடியும் என்றோ அல்லது அவை அனைத்தையும் ஒரு தாளில் எழுதி விட முடியும் என்றில்லை.. நீங்கள் இம்முரளிகள் அனைத்தையும் சேர்த்தால், முழு மண்டபமுமே இதனால் நிறைந்து விடும். ஏனைய கல்வியில் பல புத்தகங்கள் உள்ளன. அவர்கள் தமது பரீட்சையில் சித்தி எய்தியதும் அவர்களின் புத்தியில் அதன் சாராம்சம் மாத்திரமே எஞ்சியிருக்கும். அவர்கள் தமது சட்டக்கல்விப் பரீட்சையில் சித்தி எய்தியதும் அவர்களுக்கு ஒரு பிறவிக்கான தற்காலிக சந்தோஷம் உள்ளது. அது அவர்களுக்கு அழியக் கூடியதொரு வருமானத்தை ஈட்டிக் கொடுக்கின்றது. இந்தத் தந்தை எதிர்காலத்துக்கான அழிவற்ற வருமானத்தை ஈட்டச்செய்கின்றார். குருமார்கள் போன்றோர் அழியக் கூடிய வருமானத்தை ஈட்டவே உதவி செய்கின்றார்கள். விநாசம் நெருங்கி வரும் போது, அந்த வருமானம் குறைவடையும். வருமானம் உண்மையில் அதிகரிக்கின்றது என நீங்கள் கூறலாம் ஆனால் அது அவ்வாறில்லை. இவை அனைத்தும் அழிக்கப்பட உள்ளன. முன்னர் அரசர்களிடம் தமது சுய தேவைக்காக சொந்த வருமானம் போன்றவை இருந்தன. இக்காலத்தில் அவர்களிடம் இதுவும் இல்லை. உங்கள் வருமானம் அதிகளவு காலத்திற்கு நீடிக்கின்றது. இந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் உலகில் உள்ள எவருக்கும் இது தெரியாது என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இதனை வரிசைக்கிரமமாகவே கிரகிக்கின்றீர்கள். உங்களில் சிலருக்கு எதனையும் விளங்கப்படுத்த முடியாதுள்ளது. சிலர் தமது உறவினர்கள், நண்பர்கள் போன்றோருக்கு விளங்கப்படுத்துவதாகக் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் அதுவும் தற்காலிகமானதாகும். கண்காட்சிகள் போன்றவற்றில் உங்களால் ஏன் பிறருக்கு விளங்கப்படுத்த முடியாது? ஏனெனில் நீங்கள் அதனை மிகச்சரியாக கிரகிக்காததால் ஆகும். உங்களை மிகவும் திறமைசாலிகள் என கருத வேண்டாம். நீங்கள் சேவை செய்வதில் உற்சாகம் கொண்டிருந்தால், நீங்கள் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றவர்களைச் செவிமடுக்க வேண்டும். நீங்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோருவதற்கு உங்களுக்கு உதவி செய்யவே தந்தை வந்துள்ளார். எனவே நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். எனினும் அது உங்கள் பாக்கியத்தில் இல்லாதிருந்தால், நீங்கள் ஸ்ரீமத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவும் மாட்டீர்கள். அப்பொழுது உங்கள் அந்தஸ்தும் அழிக்கப்படுகின்றது. இந்த இராச்சியம் நாடகத்தின் திட்டத்திற்கு ஏற்பவே ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. இந்த இராச்சியத்திற்கு பல்வேறு வகையானோரும் தேவைப்படுகிறார்கள். சிலர் நல்ல பிரஜைகளாகவும் சிலர் இன்னமும் குறைவானவர்களாகவும் ஆகுகின்றார்கள் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்க வந்திருக்கின்றேன். தில்வாலா ஆலயத்தில் அரசர்களின் உருவங்களும் உள்ளன. பூஜிக்கத்தகுதியுடையவர் ஆகுபவர்கள் பின்னர் பூஜிப்பவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். அந்த அரசர்களதும் அரசிகளதும் அந்தஸ்து உயர்ந்ததாகும். அவர்கள் பாவப்பாதையில் விழும்போதும், செல்வம் நிறைந்தவர்களைக் கொண்ட இராச்சியங்கள் இருந்தன. ஜகத்நாதர் ஆலயத்தில், அனைவரும் கிரீடத்துடன் காட்டப்பட்டுள்ளார்கள். பிரஜைகள் கிரீடம் அணிவதில்லை. கிரீடம் அணிந்துள்ள அந்த அரசர்களும் அரசிகளும் விகாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் போன்றும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களுக்கும் அதிகளவு சந்தோஷமும் செல்வமும் உள்ளது. ஆனால் சிலரிடம் அதிகளவும் சிலரிடம் குறைவாகவும் இருக்கின்றது. வைரம் பதித்த மாளிகைகளுக்கும் வெள்ளி பதித்த மாளிகைகளுக்கும் இடையில் வேறுபாடு உள்ளது. ஆகையால் குழந்தைகளிடம் தந்தை கூறுகின்றார்: உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோர நல்ல முயற்சி செய்யுங்கள். அரசர்கள் அதிகளவு சந்தோஷத்துடன் இருக்கின்றார்கள். அங்கு அனைவருமே சந்தோஷமாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இங்கோ, அனைவரும் சந்தோஷமற்றிருக்கின்றார்கள். இங்கே அனைவரும் சுகயீனம் போன்றவற்றை அனுபவம் செய்கின்றார்கள். அங்கு சந்தோஷம் மாத்திரமே உள்ளது. இருப்பினும் அவர்களது அந்தஸ்த்து வரிசைக்கிரமமாகவே உள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார்: எப்பொழுதும் முயற்சியை தொடர்ந்தும் செய்து கொண்டிருங்கள். சோம்பல் அடையாதீர்கள். நீங்கள் செய்கின்ற முயற்சியிலிருந்து, நாடகத்திற்கு ஏற்ப, நீங்கள் எத்தகைய ஜீவன்முக்தியை பெறுவீர்கள் என்பது புரிந்து கொள்ளப்படும். ஜீவன்முக்தி அடைய வேண்டுமாயின், நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஒரு மாணவர் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றாதிருந்தால், அவரது ஆசிரியர் அவரை பயனற்றவர் என்றே கூறுவார். நீங்கள் அனைவரும் நீங்கள் செய்கின்ற முயற்சிக்கு ஏற்ப வரிசைக்கிரமமாக இருக்கின்றீர்கள். உங்களால் ஏதோ ஒன்றைச் செய்ய முடியவில்லை என்று நீங்கள் கூறினால், அவ்வாறாயின் நீங்கள் எதனைக் கற்கப் போகின்றீர்கள்? நீங்கள் கற்று விவேகமானவர் ஆக வேண்டும். அப்பொழுதே நீங்கள் நன்றாக விளங்கப்படுத்துகின்றீர்கள் என்று மக்களால் கூறமுடியும். எனினும் ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் மரணித்து வாழ்ந்து தந்தைக்கு மாத்திரமே உரியவர்களாக இருக்க வேண்டும். எவரையும் நினைவு செய்யாது, அனைத்து சரீர உணர்வையும் முறிப்பதே அதியுயர்ந்த இலக்காகும். நீங்கள் அனைத்தையும் மறக்க வேண்டும். உங்கள் ஸ்திதியை நீங்கள் முற்றாக ஆத்ம உணர்வில் வைத்திருப்பதே உயர்ந்த இலக்காகும். அங்கிருக்கும் ஆத்மாக்கள் சரீரமற்றவர்கள். அவர்கள் இங்கு வந்து ஒரு சரீரத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் இங்கிருக்கும் போது, சரீரமற்றவர்களாகவே உங்களைக் கருத வேண்டும். இந்த முயற்சி மிகவும் சிறந்ததாகும். நீங்கள் ஆத்மாக்களாக உங்களைக் கருதி, கர்மாதீத ஸ்திதியை அடைய வேண்டும். ஒரு பாம்பிற்குக் கூட தனது தோலை அகற்றிவிடும் விவேகம் உள்ளது. நீங்களும் உங்கள் சரீர உணர்வை துறக்க வேண்டும். நீங்கள் பரந்தாமத்தில் இருக்கும் போது, நீங்கள் எவ்வாறாயினும் ஆத்ம உணர்வில் இருக்கின்றீர்கள். இங்கு நீங்கள் ஒரு சரீரத்தில் இருக்கும் போதே, உங்களை ஓர் ஆத்மாவென நீங்கள் கருத வேண்டும். சரீர உணர்வு முடிக்கப்பட வேண்டும். இது கடவுளே வந்து

கற்பிக்க வேண்டியதொரு மிகப் பெரிய பரீட்சைக்குரிய கல்வியாகும். ‘சரீரத்திற்கான அனைத்து உறவுமுறைகளையும் துறந்து, எனக்குரியவர் ஆகுங்கள்’ என வேறு எவருமே கூறமாட்டார்கள். உங்களை ஓர் அசரீரியான ஆத்மா என்று கருதுங்கள். உங்களுக்கு ஏனைய எந்த உணர்வும் இருக்கக் கூடாது. மாயை பிறரது சரீர உணர்வில் உங்களை சிக்க வைக்கின்றாள். ஆகையாலேயே இந்த சரீரதாரியைக்கூட நீங்கள் நினைவு செய்யக்கூடாது என்று பாபா உங்களிடம் கூறுகின்றார். பாபா கூறுகின்றார்: உங்கள் சொந்த சரீரத்தைக்கூட நீங்கள் மறந்து ஒரேயொரு தந்தையை மாத்திரம் நினைவு செய்ய வேண்டும். இதற்கு அதிகளவு முயற்சி தேவையாகும். மாயை நல்ல குழந்தைகளைக் கூட பிறரின் பெயரிலும் வடிவிலும் சிக்க வைத்து விடுகின்றாள். அந்தப் பழக்கம் மிகவும் தீயதாகும். பிறர் ஒருவரது சரீரத்தை நினைவு செய்வது, தீய ஆவிகளை நினைவு செய்வதைப் போன்றதாகும். ஒரேயொரு சிவபாபாவை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள் என்று நான் உங்களிடம் கூறுகின்றேன். ஆனால் நீங்கள் ஐந்து தீய ஆவிகளையே தொடர்ந்தும் நினைவு செய்கின்றீர்கள். எவரது சரீரத்தின் மீதும் எந்த பற்றும் இருக்கக் கூடாது. உங்கள் ஆசிரியருடன் நீங்கள் கற்க வேண்டும். ஆனால் அந்த ஆசிரியரின் பெயரிலோ வடிவத்திலோ நீங்கள் சிக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுவதற்கு முயற்சி தேவையாகும். பல குழந்தைகளும், தமது அட்டவணையை பாபாவிற்கு அனுப்புகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களின் மீது பாபாவிற்கு நம்பிக்கை இல்லை. சிலர் கூறுகின்றார்கள்: நான் சிவபாபாவைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைவு செய்வதில்லை. எவ்வாறாயினும், அவர்களது நினைவு ஒரு சதப் பெறுமதியும் அற்றது என்பது பாபாவிற்குத் தெரியும். நினைவு செய்வதற்கே அதிகளவு முயற்சி தேவையாகும். ஆத்மாக்கள் பிறர் எவராவது ஒருவரிடம் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். சரீரதாரியை நினைவு செய்தல் என்றால் ஐந்து தீய ஆவிகளையும் நினைவு செய்தல் என்றே அர்த்தமாகும். அது ஐந்து தீய ஆவிகளின் வழிபாடு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் தீய ஆவிகளை நினைவு செய்கின்றீர்கள். இங்கே நீங்கள் ஒரேயொரு சிவபாபாவையே நினைவு செய்கின்றீர்கள். வழிபாடு செய்தல் என்ற கேள்விக் கே இடமில்லை. நீங்கள் பக்தியின் பெயர், சுவடு அனைத்தையும் முடித்துள்ளீர்கள் என்பதால், நீங்கள் ஏன் அந்த விக்ரிங்களை நினைவு செய்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள்? அவையும் களிமண்ணாலேயே செய்யப்பட்டுள்ளன. தந்தை கூறுகின்றார்: இவை அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. நான் உங்களை பூஜிப்பவர்களிலிருந்து பூஜிக்கத்தகுதிவாய்ந்தவர்களாக மாற்ற வேண்டும். நீங்கள் எந்த சரீரதாரியையும் நினைவு செய்யக்கூடாது. தந்தையைத் தவிர வேறு எவரையும் அல்ல. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் தூய்மையாகும் போது, நீங்கள் தூய்மையான சரீரத்தைப் பெறுவீர்கள். இப்பொழுது அந்த சரீரங்கள் தூய்மையானவை அல்ல. ஆத்மாக்கள் சதோபிரதானிலிருந்து சதோ இரஜோ தமோவாக மாறும்போது அவர்கள் அதற்கேற்ப சரீரங்களைப் பெறுகின்றார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் தூய்மையாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் உங்கள் சரீரங்கள் இங்கே தூய்மையாக மாட்டாது. இவ்விடங்கள் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இக்கருத்துகளை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு, அதனை பிறருக்கு தொடர்ந்தும் விளங்கப்படுத்துகின்றவர்களின் புத்தியிலேயே அவை நிலைத்திருக்கும். ஆத்மாக்களே சதோபிரதான் ஆக வேண்டும். தந்தையை நினைவு செய்வதற்கே அதிகளவு முயற்சி தேவையாகும். உங்களில் சிலருக்கு சற்றேனும் நினைவு செய்ய முடிவதில்லை. சிறப்புச் சித்தி எய்ந்த வேண்டுமாயின், உங்கள் புத்தியின் யோகம் சற்றேனும் அலைபாயக் கூடாது. ஒரேயொரு தந்தையின் நினைவு மாத்திரமே இருக்க வேண்டும். ஆனால் உங்களின் புத்தியின் யோகம் தொடர்ந்தும் அலைபாய்கின்றது. நீங்கள் எந்தளவிற்கு அதிகளவினரை உங்களுக்குச் சமமானவர் ஆக்குகின்றீர்களோ அந்தளவிற்கு நீங்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோருவீர்கள். பிறரது சரீரத்தை நினைவு செய்பவர்களால் ஒருபோதும் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோர முடியாது. இங்கே நீங்கள் சிறப்புச் சித்தி எய்த வேண்டும். இந்த முயற்சியை நீங்கள் செய்யாதிருந்தால் எவ்வாறு உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோரமுடியும்? பிறரது சரீரத்தை நினைவு செய்பவர்களால் எந்த முயற்சியையும் செய்ய முடியாது. தந்தை கூறுகின்றார்: முயற்சி செய்பவர்களை பின்பற்றுங்கள். இவரும் ஒரு முயற்சியாளர் ஆவார். இந்த ஞானம் தனித்துவமானதாகும். இவ் உலகில் உள்ள எவருக்கும் இவ்விடங்கள் தெரியாது. ஆத்மாக்கள் எவ்வாறு மாறுகின்றார்கள் என்பது எவரது புத்தியிலும் இல்லை. இவை அனைத்திற்கும் மறைமுகமான முயற்சி தேவையாகும். பாபா மறைமுகமானவர். உங்கள் இராச்சியத்தை நீங்கள் எவ்வாறு பெறுகின்றீர்கள்? இதற்கு நீங்கள் சண்டை சச்சரவில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அனைத்துமே ஞானத்தையும் யோகத்தையும் பற்றியதாகும். இதற்காக நீங்கள் எவருடனும் சண்டையிடத் தேவையில்லை. ஆத்மாக்களை தூய்மையாக்கவே முயற்சி செய்யப்படுகின்றது. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகும் பொழுது, நீங்கள் தூய்மையற்ற சரீரத்தை எடுக்க ஆரம்பிக்கின்றீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் மீண்டும் ஒருமுறை தூய்மையாகி வீடு திரும்ப வேண்டும். இதற்கு அதிகளவு முயற்சி தேவையாகும். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எத்தகைய முயற்சி செய்கின்றீர்கள் என்பதை பாபாவால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இது சிவபாபாவின் பொக்கிஷ களஞ்சியமாகும். நீங்கள் சிவபாபாவின் பொக்கிஷக்களஞ்சியத்தில் சேவை செய்கின்றீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் சேவை செய்யாதிருந்தால், நீங்கள் சதப் பெறுமதியான அந்தஸ்தையே பெறுவீர்கள். நீங்கள் இங்கு தந்தையிடம் சேவை செய்வதற்காக வந்த பின்னர் சேவை செய்யாதிருந்தால், நீங்கள் எந்த அந்தஸ்தைக் கோரப் போகின்றீர்கள்? இங்கேயே ஒரு இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. பணியாளர் போன்றோர் இங்கேயே உருவாக்கப்பட வேண்டும். இப்பொழுதே நீங்கள் இராவணனை வெற்றி கொள்கின்றீர்கள். வேறு எந்த யுத்தமும் இருக்க முடியாது. இப்பொழுது உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்படுகின்ற இந்த விடயம் மிகவும் மறைமுகமானதாகும். நீங்கள் யோகசக்தியின் மூலம் உங்கள் இராச்சியத்தை ஸ்தாபிக்கின்றீர்கள். நீங்கள் அமைதிதாம் வாசிகள் என்பதை நீங்கள்

அறிவீர்கள். உங்கள் எல்லையற்ற வீட்டை மாத்திரமே நீங்கள் நினைவு செய்ய வேண்டும். நாங்கள் எங்கள் பாகத்தை இங்கு நடித்த பின்னர் அந்த வீட்டிற்குச் செல்லவே வந்துள்ளோம். ஆத்மாக்கள் எவ்வாறு வீடு திரும்புகின்றார்கள் என்பதை எவரும் அறிய மாட்டார்கள். அதன் பின்னர் ஆத்மாக்கள் மீண்டும் நாடகத்திட்டத்திற்கு ஏற்ப கீழே இங்கு வரவேண்டும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. எந்த சரீர்தாரிகள் மீதும் பற்று வைக்காதீர்கள். ஒருவரது சரீரத்தை நினைவு செய்தல் என்றால் தீய ஆவிகளை நினைவு செய்தலாகும். ஆகையால் எவரது பெயரிலும் வடிவத்திலும் சிக்கிக்கொள்ளாதீர்கள். உங்கள் சொந்த சரீரத்தையும் கூட மறந்துவிட வேண்டும்.
2. எதிர்காலத்திற்கான அழியாத வருமானத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். விவேகிகளாகி உங்கள் புத்தியில் ஞானக் கருத்துக்களைக் கிரகித்துக்கொள்ளுங்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்ற விடயங்களைப் புரிந்துகொண்டு பின்னர் அதனை பிறருக்கும் விளங்கப்படுத்துங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் நம்பிக்கையிழந்த ஆத்மாக்களுக்கு ஒரு விநாடியில் முக்தியையும், ஜீவன் முக்தியையும் வழங்குகின்ற மாஸ்டர் அருள்பவரே ஆகுவீர்களாக. எவ்வாறு நீங்கள் பௌதீகமாக பருவகாலத்துக்குத் தேவையான சகல சேவையாளர்களையும், பொருட்களையும், எவருமே கஷ்டப்படாதவாறும், நேரத்தை வீணாக்காதவாறும் சேகரித்து ஆயத்தமாக வைக்கின்றீர்களோ, அதேபோன்று சகல ஆத்மாக்களுக்கும், முக்தியும், ஜீவன்முக்தியும் வழங்குகின்ற இறுதிக்காலம் உங்களுக்கு இப்பொழுது வரப்போகின்றது. நம்பிக்கையிழந்த ஆத்மாக்களுக்கு வரிசையில் நிற்கின்ற சிரமத்தை நீங்கள் கொடுக்கக்கூடாது, அவர்கள் இலகுவாகத் தொடர்ந்தும் வந்து பெறவேண்டும். இதற்கு எப்பொழுதும் தயாராக இருங்கள். இப்பொழுது முயற்சிசெய்கின்ற வாழ்க்கைக்கு அப்பால் சென்று, அருள்பவரே என்ற ஸ்திதியில் இருங்கள். உங்களுடைய ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும், ஒவ்வொரு விநாடியிலும் மாஸ்டர் அருள்பவராக இருந்து தொடர்ந்தும் வழங்கிக்கொண்டே இருங்கள்.

சுலோகம்

உங்கள் புத்தியில் பிரபுவை(ஹசூர்) பிரசன்னமாக்கி(ஹசீர்) வைத்திருங்கள், அப்பொழுது சகல பேறுகளும் “ஆம் எனது பிரபு”(ஜி ஹசூர்) எனக் கூறும்.

ஓம் சாந்தி